

Llums de la ciutat

Maria Ibars

A la clara ciutat màgics colors,
meravella de llum, fan pleitesia.
L'aire, la terra i la mar són tibors
que li donen garlandes, poms i flors
en maragdes, robins i perleria.
L'hora prima, ufanosa per cenyir-la,
amb seus canviants de nacre irisat,
de mareperles vives sap vestir-la
com si totes les del món, per guarnir-la,
obertes se li hagueren incrustat.
En l'hora plena ens mostra encant més bell
en la llum diàfana d'un polsim
tan daurat que sols tindria parell
si se fera pluja l'or del raïm
dels pletòrics vinyars de moscatell.
Sura en ella la memòria ancestral
si sa vesta emporpra llum tardoral
i es veu, quan el capvespre fa son pas,
presa com una donzella vestal
pel foc que ardix en la llar de l'ocàs.

IBARS IBARS, Maria (1949): *Poemes de Penyamars: a l'ombra del Montgó*.
València : Imp. Vicent Cortell.